

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1426

Vragen van het lid **De Wit** (SP) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *het salaris van Nederlandse Europarlementariërs*. (Ingezonden 18 maart 2005)

1

Hoe oordeelt u over de brief die een groep Nederlandse Europarlementariërs heeft geschreven aan het kabinet met het verzoek om meer salaris dan de bijna 6500 euro die zij maandelijks van de Nederlandse staat ontvangen?¹

2

Vindt u het aanvaardbaar dat deze Europarlementariërs weigeren de gedragscode te ondertekenen in afwachting van uw antwoord over de gevraagde salarisverhoging?

3

Vindt u het verzoek van genoemde parlementariërs om de geldende kortingsregeling te heroverwegen gerechtvaardigd?

4

Is het waar dat bovengenoemde Europarlementariërs naast dit salaris ook presentiegeld krijgen van honderden euro's per parlementsitting, een dubbel pensioen, een onbelaste onkostenvergoeding, een onbelaste kilometer vergoeding van 1,20 euro en minder belasting betalen over hun salaris dan andere Nederlanders?

5

Vindt u het aanvaardbaar dat de Europarlementariërs aldus meer verdienen dan de minister-president wiens salaris toch ingevolge het kabinetsstandpunt over het rapport van de Commissie-Dijkstal de top zou worden van de in de publieke sector te betalen salarissen en vergoedingen?

6

Deelt u de mening dat dit verzoek om hogere vergoedingen ook in het huidige klimaat van bezuinigingen ongepast is? Kunt u uw antwoorden toelichten?

¹ Twee Vandaag, 16 maart jl.

Antwoord

Antwoord van minister **Remkes** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties). (Ontvangen 18 april 2005)

1

In genoemde brief wordt medegedeeld dat er opnieuw een gedragscode is opgesteld voor de Nederlandse leden van het Europees Parlement. Deze code behelst onder meer afspraken omtrent vergoedingen voor gemaakte kosten. Voorts wordt in de brief betreurd dat het niet mogelijk is gebleken om de impasse betreffende het Statuut voor leden van het Europees Parlement te doorbreken. Tevens wordt erop gewezen dat de Nederlandse leden nu worden gekort op hun

schadeloosstelling. Het opstellen van de gedragscode zou ernstig bemoeilijkt zijn door deze korting. Veel leden zijn van mening dat deze korting ongedaan moet worden gemaakt. Voor enkele leden weegt dit zo zwaar, dat zij de ondertekening van de gedragscode daarvan afhankelijk maken. In de brief wordt verzocht de korting in heroverweging te nemen. De brief behelst derhalve niet zozeer het verzoek om meer salaris, maar de vraag om de bestaande korting op de schadeloosstelling te beëindigen. Het salaris voor de leden is gelijk aan het bedrag voor de leden van de Tweede Kamer, met dien verstande dat daarop een bedrag van € 11.530 in mindering wordt gebracht. Deze korting kent een voorgedien. In 1997 werd de schadeloosstelling van de leden van de Tweede Kamer verhoogd¹. Uitgangspunt daarbij was dat deze verhoging netto neutraal zou uitwerken. Daartoe werd het netto inkomenseffect gecompenseerd door een evenredige verlaging van onkostenvergoedingen. Eenzelfde benadering werd toegepast ten aanzien van de Eerste Kamer; een verhoging van de schadeloosstelling stond tegenover een verlaging van onkostenvergoedingen. De salarisverhoging zou ook (automatisch) doorwerken naar de Nederlandse leden van het Europees Parlement. Echter, de onkostenvergoedingen voor de leden van het Europees Parlement worden niet nationaal, maar op europees

niveau bepaald. Opvatting was dat een onverkorte doorwerking van de verhoging van de schadeloosstelling van de Tweede Kamer naar leden van het Europees Parlement zonder enigerlei compenserende voorziening, zou leiden tot de onverdedigbare situatie dat de maatregelen die ten aanzien van de leden van de Tweede Kamer een inkomensneutraal effect hadden, voor de leden van het Europees Parlement zouden resulteren in een inkomensverhoging van netto € 4.500 euro. Met de (bruto) korting op de schadeloosstelling werd voorzien in een gelijkelijk effect op de inkomenspositie. Zo blijft de korting buiten beschouwing bij de bepaling van de grondslag voor pensioen en wachtgeld.

2

Het opstellen van gedragscodes voor bestuurders en volksvertegenwoordigers acht ik in zijn algemeenheid juist en ik wil dat ook bevorderen. Het opstellen en aangaan van een gedragscode door leden van het Europees Parlement behoort primair tot hun eigen verantwoordelijkheid. Dat geldt met name waar het betreft het gebruik van de Europese onkostenvergoedingen. Daarbij zij opgemerkt dat ik uiteraard het beginsel onderschrijf dat onkostenvergoedingen dienen te worden aangewend voor daadwerkelijke kosten. Ik zie voor het hanteren van dit principe overigens geen relatie met de onder antwoord 1 beschreven korting op de schadeloosstelling van de leden.

3

Oogmerk van de korting was om ook voor de leden van het Europees Parlement een inkomensneutraal effect te realiseren bij de aanpassing van de schadeloosstellingen. Reeds bij de behandeling van het betreffende wetvoorstel hadden Nederlandse leden van het Europees Parlement bezwaren tegen de korting. Dat deze bezwaren er ook nu nog zijn, is niet bevreemdend.

4

Onkostenvergoedingen voor leden van het Europees Parlement worden op Europees niveau vastgesteld. Voorzien is in vergoedingen voor reis- en verblijfskosten en er is een vergoeding voor kosten voor het bijwonen van de vergaderingen van het Parlement. Er is tevens een

mogelijkheid voor een pensioenvoorziening. Leden van het Europees Parlement kunnen vrijwillig tot de pensioenvoorziening toetreden. Nederlandse leden van het Europees Parlement ontlenen hun pensioenaanspraken aan de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (Appa) op dezelfde voet als leden van de Tweede Kamer. Dit betreft een volwaardig pensioen. Het zou onjuist zijn als Nederlandse EP-leden daarnaast nog aanspraak zouden maken op Europese pensioenen. In de genoemde gedragscode is gesteld dat de Nederlandse leden geen deel nemen aan de vrijwillige aanvullende pensioenregeling van het Europees Parlement.

Het inkomen van de Nederlandse leden van het Europees Parlement (de schadeloosstelling) is onderworpen aan de Nederlandse belastingregels. Dat geldt echter niet voor onkostenvergoedingen. Het Europese gemeenschapsrecht verbiedt nationale belasting te heffen over de bedragen die door het Europese Parlement uit gemeenschapsmiddelen aan zijn leden worden betaald worden betaald als vergoeding voor kosten².

5

De schadeloosstelling van de Nederlandse leden van het Europees Parlement is gelijk aan het bedrag voor de leden van de Tweede Kamer, met dien verstande dat op dit bedrag eerdergenoemde korting van € 11.530 in mindering wordt gebracht. Onkostenvergoedingen worden niet tot het salaris gerekend. Het inkomen is dus niet hoger dan dat van de minister-president.

6

In bovenstaande beantwoording heb ik aangegeven wat de overwegingen waren voor de korting op de schadeloosstelling van de Nederlandse leden van het Europees Parlement. Vooralsnog zie ik geen nieuwe omstandigheden die op deze overwegingen ander licht zouden werpen. Een gegeven is echter dat de adviescommissie rechtspositie politieke ambtsdragers (Commissie Dijkstal) is gevraagd te adviseren over de salariëring van de politieke ambtsdragers in relatie tot de beloning van ministers en staatssecretarissen. Ik wil de commissie verzoeken daarbij ook in het bijzonder te betrekken de

schadeloosstelling van de Nederlandse leden van het Europees Parlement met inbegrip van bedoelde korting. Dit voornemen heb ik ook aan de groep leden Europees Parlement medegedeeld in antwoord op hun brief.

¹ Kamerstukken 25 160.

² Arrest Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in de zaak Lord Bruce of Donington (Zaak 208/80), zie ook Kamerstukken 1996–1997, TK 25 160, nr. 3, blz. 5.